

పిల్లలందరు గొల్లమన్నారు

నేరగినప్పటినుండి స్థానికపరిపాలన తాతాచార్లుగారు చాలా అభిమానం చూపుతూండేవారు. మా పూర్వీక పంచాయితీ బోర్డు ఎన్నికలప్పుడుగాని, జిల్లా బోర్డు ఎన్నికలప్పుడుగాని వారి ఉత్సాహం, వారి ఉపన్యాసం ధోరణి విని చూచి ఆనందించాల్సిందేగాని, రెండో నోటిగుండా వింటే ఉపయోగమే లేదు. అసలు పూర్వకాలంలో మనదేశం అంత గొప్పదిగా వుండటానికి కారణం స్థానిక పరిపాలనాసంస్థలేనని, యిప్పుడు ఆ దేశమే పతనం చెందటానికి ఆ సంస్థల వ్యాప్తి లేకపోవడమేనని వారి దృఢ తమ్మకం.

ఏ గొప్ప పౌరపాటువలనో గ్రహస్థితిలో కొద్ది స్థానచలనం కలగడంచేతనే గాని లేకపోతే వారేదో ఒక గొప్ప దేశ భక్తుడై మహానాయకుడై మహా గ్రామీణుల వ్యాసా లిచ్చి ప్రచండ ప్రచారంచేసి భూమ్యాకాశాలను దద్దిరిల్లబుచేసి ప్రజల హృదయాలను ఊపిరి తిప్పకొకండా ఊపి, ఊపి, చిట్టచివరకు సామదానశైల దండో పాయలతో, రాష్ట్రస్వీయ పరిపాలనాధికారాలలో లాభదాయక గౌరవనీయ, అసంతాధికార యంతమైన, స్థానిక పరిపాలనాశాఖామాత్యులుగా పీఠులంకరించి వుండేవారు.. కాని ప్రారబ్ధాన్ని బహు దేముడే ఎదిరించలేకపోయి క తాతాచార్లుగారి మాటేమిటి?

ఎలాగైతేనేం, జాతక ప్రభావం వలన వారు మా జిల్లాబోర్డు ఉపాధ్యాయులైనారు. భూగోళం, దేశచరిత్ర, సాంఘిక వ్యవస్థ, ఆర్థికస్థితి మొదలైన విషయాలలో వారికిగల అసన్యసామాన్య విజ్ఞాన క్రమ సమగ్ర కారణంగా, నిన్ను గాక మొన్ననే కొత్తగా సాంఘిక విజ్ఞానము అని నామకరణం చేసుకున్న, కొత్తచదువు బోధించడానికి వారిని, నియమించారు.

అసలు పుస్తకంలో ఏది వున్నప్పటికీ స్థానిక సంస్థల గురించి ఏదో ఒక అంశం చెప్పనిచే తాతాచార్లుగారు క్షామవదిలి వెళ్ళేవారుకాదు. గంటకొట్టినా ఒక్కొక్క పారి ఉపన్యాసంలో మునిగి, అలాగే చెప్పుతూంటారు. స్థాయంకాలం బడి వదిలి పట్టాక, యింటికి వెళ్లి సంతవరకు కోడిపెట్టలాగా, ఒక దజను విద్యార్థులను వెంట

కెట్టుకొని, మా జిల్లాబోర్డు వేసిన రోడ్లను గురించో, పంచాయితీబోర్డు గుడిలాంతర్లను గురించో, రోడ్డుకు అడ్డంగా ప్రవహించే మురికికాలవల గురించో చెప్పకుంటూ వెళ్ళే వాడు. ఈ చెప్పిందంతా చాలక, ఎవరైనా సరే ఎప్పుడొచ్చినాసరే, తాను తప్పకుండా, మార్గరాజుల కాలంలోగాని చోళ రాజుల కాలంలో గాని స్థానిక పరిపాలననుగురించి విశదంగా చెప్పానని వాగ్దానంచేసి వార్యను యింటికి పంపే వారు.

తాతాచార్లుగారి ధర్మాన స్థానిక సంస్థలు వాటి పరిపాలన, ప్రతిభ, మొదలైన విషయాలన్నీ పిల్లల తలనిండా నిండి పోయాయి. పరీక్షల్లో ఏ ప్రశ్న అడిగినా, స్థానిక సంస్థలగురించే వ్రాసేటంతటి వరకు వచ్చారు విద్యార్థులందరు.

ఒకనాడు మైన్సులు పారిక దినోత్సవం జరిగింది. ఉదయంనుంచి రాత్రి గంటలవరకు కార్యక్రమాలు పూర్తిగా వున్నాయి. వాటిసభలో జిల్లాబోర్డు ప్రెసిడెంట్లుగారు ప్రెసిడెంట్లుపదవి నలంకరించారు. సభలో ఉపన్యసించేవారిలో తాతాచార్లుగారు ఒకరు. వారి వంతు వచ్చేసరికి ఆచార్లుగారు ఉత్సాహం పట్టలేకపోయారు. ఆ ఉత్సాహంలో అందులో జిల్లాబోర్డు ప్రెసిడెంట్లుగారిని దూచాక ఉబికే ఉత్సాహంలో వారేమే పోతారో, కాస్త వెదనంసారం కలిగిన వారేనని నాకు జాలేసింది.

ఎన్నడూ అలా ఉపన్యసించలేదు తాతాచార్లుగారు స్థానిక సంస్థలు, కేంద్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలకన్నా ఎక్కువగా దేశాని కవనరమన్నారు. ఆసలు కొద్దిరోజుల్లో పంచాయితీబిల్లు రాగానే, పంచాయితీరాజ్యం మన దేశంలో స్థాపితమైతే, స్థానిక సంస్థల యొక్క అధికారాలు గౌరవాలు ఎక్కువౌతాయని, అలాంటప్పుడు కేంద్రరాష్ట్ర ప్రభుత్వాలకు మనదేశంలో స్థానమే లేదని ఆచార్లుగారు అతి గంభీరోపన్యాసం చేశారు.

వారి ధోరణిలో మా జిల్లాబోర్డు, పరిపాలనా సౌభ్యంలోగాని, ఆర్థిక సౌభ్యం

లోగాని ఉపాధ్యాయుల మార్పు విషయంలోగాని మరి ఏ జిల్లాబోర్డుగాని తీసిపోదని మాట్లాడితే ఏ విషయంలోనైనా తక్కిన వాటికంటే రెండుమెట్లు వృద్ధిలోనేవుంటుందని, యిన్నిటికిమా జిల్లాబోర్డు ప్రెసిడెంట్లుగారి నిష్కల్మషమైన వికాల విశ్వంలాంటి హృదయమే కారణమని ముగించారు.

* * * * *
“ఏమండీ యిది ఫీబరరీ నెలకదూ?”
అన్నది తాయారమ్మ భర్తని.

“అవును.”
“ఇవ్వొక 25 వ తారీఖుకదూ?”
“అవును.”

“బల్లో మీటింగు బాగా జరిగిందా?”
“చాలా బాగా జరిగింది. ఇవ్వొక, చెప్పిన ఉపన్యాసం నాజన్మలో ఎన్నడూ చెప్పలేదు. మా ప్రెసిడెంట్లుగారు కూడ చాలానేవు చప్పట్లు చరిచారు.”
“అబ్బా!!”

“మీటింగు తర్వాత నా ఉపన్యాసం చాలా బాగుందని మెచ్చుకోలేక చాలా అనస్తపడ్డారు..... ఫరవాలేదులే. ఆయన చాలా సంతోషపడ్డారు. అదే పదివేలు... ఈ సారే నా జీతం ఎక్కువ చెయ్యకపోతారా?”

“ఏం నామొహమో!... ఎంత నేపటికీ మీ ఉపన్యాసాల మోతేగాని రూపాయల మోత వివబడితేగా!”

“కాస్త ఓపిక పట్టవే... ఎలాగనా మనం నోటితో బతకవలసినవారేం. దేనికైనా కాలం కర్కం కూడి రావాలా?”

“కాలానికి కర్కం కూ కొరవేలేదు... ఒక్క కూడు గుడ్లయీ గెంటికి తప్ప మరోదానికి మనకేమైనా కొరవా చెప్పండి... పచ్చగా యింటినిండా పది మంది పిల్లలు, ఎప్పుడు వచ్చేపొయ్యోవాళ్లు గొప్ప ఉపన్యాసకులని మీకు చేరు మీ భార్యనని నాకు చేరు—”

“నిజమేలేవే.”
“ఇంతకూ జీతా లెప్పుడొస్తాయట?”
“చెక్క రేపు వస్తుందంటున్నాడు మా హెడ్కాస్టరు..... చాలా రోజులక్రిందటే చెక్కలమీద సంతకాలుపెట్టి పంపించి వట్లు ప్రెసిడెంట్లు రాత్రి వెళ్ళాడట.”

“మరింత ఆలస్యం దేనికి?”
“బహుశః యీ ఎలెక్షన్ల మాదానిది

శ్రీ నిర్దాంతి మల్లికార్జునం

కాబోలు. దాంటో మునిగి మా జీతాల మాటే మర్చిపోయారు.

“అయితే మీ ప్రెసిడెంటు గెల్చాడా?”

“అహా. ఆయన గలవకపోవడమేమిటి?...మేగా నేను ప్రచారానికి వెళ్ళడం!”

“ఆయన గెలిస్తే మీకేం బయటకుందని చేశారు యీ చాకిరంతా?”

“ఒక నెలజీతం బోనస్ గా యిప్పిస్తానన్నాడు.”

“నిజంగా?”

“తప్పక...మాట తప్పే మనిషికాదు. మా ప్రెసిడెంటు.”

“రేపు జీతంవస్తే ఒక్క చీరైనా కొని పెట్టారా?”

“సరే...నాకు పంచలన్నీ చినిగిపోయాయి...బడికి పోవడానికే సిగ్గుగా వుంది...చక్కగా అలంకరించుకొని ముచ్చటగా వుండేవి అదుటయ్యాచింపిరి వస్త్రాలతో వెళ్ళి పాఠం చెప్పాలంటే నాకు తల వంపులుగా వుంటుంది.”

* * * *

“ఏమేవ్”

“అఁ”

“చెక్కవచ్చిందట.”

“అబ్బ!!...ఎన్నాళ్లకు విన్నానండీ యింత సంచితార్త...మరి యివ్వాలే యిస్తారా.”

“ఇంకా ఆలస్యమా?”

“ఎంత రావాలి మీకు?”

“మాను నెలజీతం, ఒక నెల బోనస్. 240 రూ. రావాలి.”

“ఇంత సంతోషం ఎన్నడూ కలగలేదండీ.”

“సరేలే బడికి గంటైంది...అన్నం పెట్టు”

“అప్పుడే!...లోమ్మిదిన్నర కూడా కాలేదే.”

“జీతా లిచ్చేలోజుగదలే...ఇవ్వాలేనా కాస్త పెండలాడే వెళ్ళకపోడే ఎలాగ?”

“అయినమటుకు పెడతారండీ.”

* * * *

“ఒరేయ్ ఖాదర్”

“అయ్యో.”

“చెక్క వచ్చిందటగా.. ఖజానాకింకా వెళ్ళలేదా?”

“ఇప్పుడే పోతుండాయ్యా”

అమాట చెవిలో వేసుకొని పొంగిపారలే చిరునవ్వు నావుకుంటూ తాతాచార్లుగారు కాసులో ప్రవేశించారు.

“ఇవ్వాలే జీతాలు వస్తాయటగదండీ” అన్నారు పిల్లలు.

“రేడియోవార్తల్లో ఏమైనా విన్నారట్రా?”

“మన వూళ్లో వోమ యానినా వూరంతా తెలుసుంది సార్.”

“సరే తెండి.”

అంటూ పుస్తకం తీసుకున్నాడు. సగం తెప్పింది. చూడగా తాతాచార్లుగా రబ్బాయి చక్కగా క్లాసులోకి పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చాడు.

“ఏమిట్రా యిక్కడి కొచ్చావు?”

“నాన్నా, చిన్నత్ర, మామ, పిల్లలు అంతా యీ బండికే వచ్చారు.”

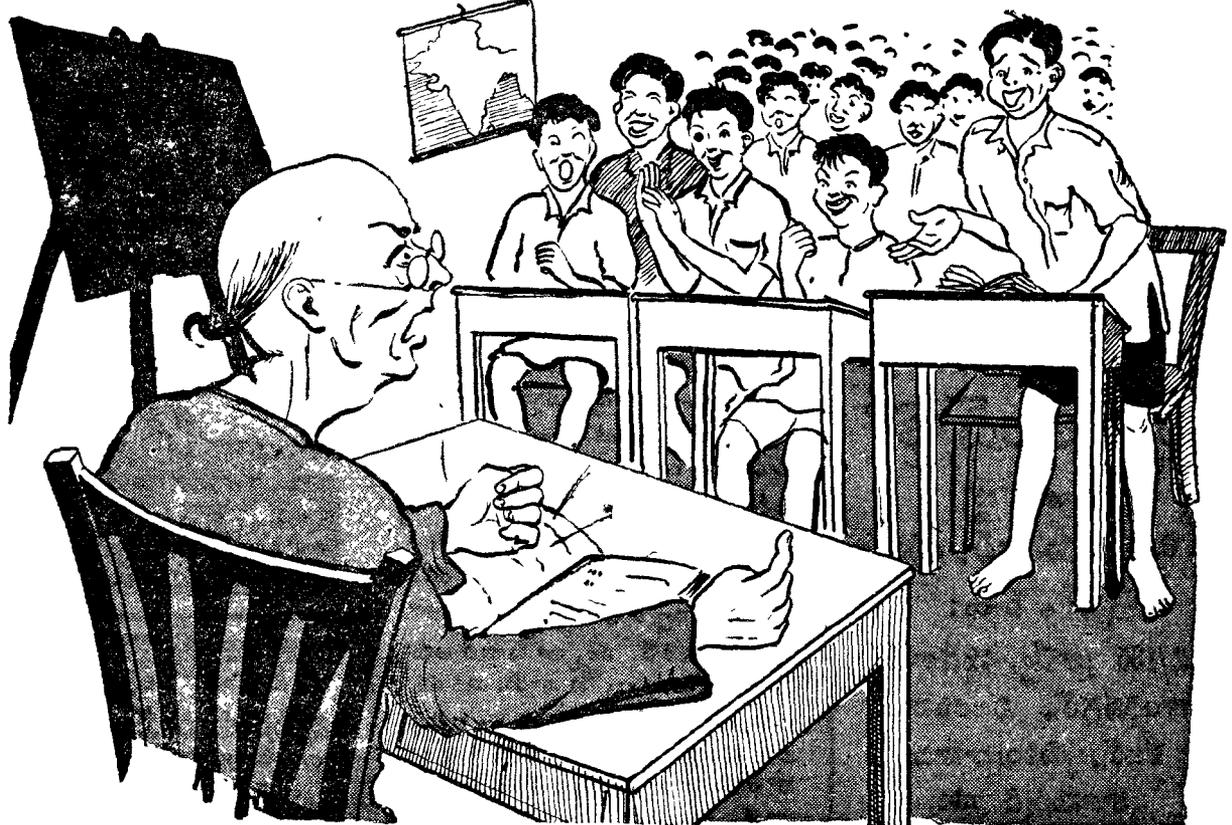
“ఓహో...సరే...యింక వెళ్లు.”

* * *

సాయంకాలం ఆఖరు మీరియడ్ జనగు తూంది. ఇన్నాళ్లకుగా చెల్లెలు, బావ గారు, పిల్లలు వచ్చారంటే తాతాచార్లు చాలా సంతోషపడుతూ దిగుణిక్కతో తృప్తితో పాఠం చెబుతున్నారు.

అనాడు జిల్లాబోర్డు ప్రెసిడెంటు అధికారాలు చెప్పవలసివచ్చింది. వారి కది చాలా యిష్టమైన పాఠం. అందుచేత గంభీరోపన్యాసం చేస్తున్నాడు.

(38-వ పేజీ చూడండి)

పిల్లలందరు గొల్లమన్నారు

(17-వ పేజీ తరువాయి)

“తగలబడలేవుంది నీ జిల్లా బోర్డు” అంటూ పేరయ్యకాస్తులు క్రొవ్వులోకి దూరారు. క్షణకాలం అందరు చకితులైనారు. పేరయ్యకాస్తులు గారి మాటలు బాగా ఎరిగినవారవడంచేత తాతచార్లు ఏమీ ఆశ్చర్యపడలేదు.

“ఓబ్బు తెచ్చాడా.”

“నా మొహం తెచ్చాడు.”

“ఇదేం కర్కం!”

“జిల్లా బోర్డు అక్కంటులో, దమ్మిడి కూడా లేదట.” అన్నాడు కాస్తులు నిలువున దహించుకొపాయ్యే కోపంతో. ఆ మాట విని పిల్లలందరు గొల్లమన్నారు.

“నేనేమైనా దయ్యన్నా; భూతాన్నా? నువ్వు ఆ వరసను ఏడుస్తుంటే నే నెట్లా ఫోటో తీసి ఏజ్యేది?”

విజ్ఞాన వీధులు

(35-వ పేజీ తరువాయి)

గూడు చిదిపి పరిక్ష చేసి యుంటే వారికి అసలు సత్యము అవగాహన అయివుండును.

4. మొసలి జీవకారుణ్యం

ఎంత కారుణ్యం లేకపోతే, నోట్లోకి - రెండు దవడలూ కలిసే చోటికి సరిగ్గా పళ్ల మధ్యకి-తనంతట

బహుమతి రూ. 500

(గవర్నమెంటు రిజిస్టర్లు)

తెల్ల వెండ్రుకలను పోగొట్టును

రంగులనుచూచి మోసపోవద్దు అది తాత్కాలికము మానువాసనగల “మోసాని హేర ఆయిల్” అనేక వనమూలికలతో ఆయుర్వేద వద్దతిలో తయారై 80 సం॥ వయస్సువరకు వెంట్రుకలను నల్లగావుంచును ఇదిగాక మెదడుకు చలవనిచ్చును “ఉన్మాదము, తలనొప్పి” వగైరా జన్యులరాసీయదు “జ్ఞాపకశక్తి”ని కంటి చూపును వృద్ధిచేయును కొద్దిగా నెరిసివుంటే ఒక సీసా రూ 2-8-0 3 సీసాలు రూ 9-0-0 ఐదవము నెరిసివుంటే, ఒకసీసా రూ 5-0-0 3 సీసాలు రూ 12/- షూర్తిగ నెరిసివుంటే ఒక సీసా రూ 7/- 3 సీసాలు రూ 18/- ఇది పని చేయదని నిరూపించిన రూ 500/-

INDRA LABORATORIES,
P. O. Raj Dhanwar (H, Bhag)

తానే ప్రవేశించిన పిట్టని కరకరా నమిలేయ కుండా మిగులుస్తుంది మొసలి? పులినోటి కండ తప్పి బయట పడిందని ఎప్పుడైనా వినారా మీరు? మొసలి నోట్లో దూరిన పిట్టమాత్రం నిరపాయంగా బయటికి వచ్చి ఎగిరి పోతుంది. ఎప్పుడో తప్పిచారి ఒక్కమాట కాదు. మొసలి నోరు తెరచుకుని గట్టమీద పడుకున్నప్పు డల్లానూ!

మొసలి ఉభయచరం. రాత్రంతా నీళ్ళలోనే తిరుగుతూ, నీటిపైతూర్చి, దప్పి తీర్చుకోడానికి వచ్చిన జంతువుల్ని నడిలేకుండా పట్టుకుని నీటి అడుక్కి లాగుకు పోయి నమిలి వేస్తుంది. బురద నీటిలో ఎప్పుడూ వుండే జలగలు ఈ అవకాశాన్ని దొరక బుచ్చుకుని మొసలి దవడల్లో దూరి పళ్లయిగుళ్లని పట్టి నెత్తురు పీలుస్తాయి. వీటిని వదిలికోడానికి సాధనాంత

రం లేక పగటిపూట నీటికి చేరువగా గట్టమీద నోరు తెరుచుకుని పడుక్కుంటుంది మొసలి. బ్రోకి లన్ * అనే పిట్ట ఇది కనిపెట్టి తెరచి ఉన్న మొసలి నోటిలో నిర్భయంగా ప్రవేశించి మెత్తని చోట్ల పట్టివున్న జలగల్ని పొడిచి తినేస్తుంది. మొసలి ఈపిట్టకి హాని చెయ్యదు.

* Cambridge Natural History Vol VIII Page 462.

గానకళా బోధిని
 గొప్ప నాటి గ్రంథము పన్నులు పెట్ట
 లు గవర్నమెంటు యింటిలో వుంచు
 కరమూ యుము 800 పేజీలు గల పుస్తక
 కము 50 10-0-0 రోస్టిక పేరు
బాలసర్వప్రీ బుక్ డిపో కర్నూలు

పదివందే / పసుగు మాను ఏకైక
జయ భారత్
 ... ఎడిటర్ చిత్రనివాసరావు ...
 బొంబాయి ... 22 బాబా ... 4102